

РЕШЕНИЕ

№ 4968/18.07.2013г.

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **3864** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД срещу решение № 41 от 04.02.2013г., постановено по н.а.х.д. № 56 по описа за 2012г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 13-ти състав. С решението си СРС, 13-ти състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 92/06.12.2011г. на председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на „БТВ Медиа Груп“, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ.

Наведените касационни основания са за постановяване на решението при нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът посочва, че непълното описание на излъченото предаване представлява нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което е основание за отмяна на НП. Твърди се, че с излъчването на цитираните в НП кадри доставчикът на медийни услуги „БТВ Медиа Груп“ ЕАД не е нарушил принципа на защита на личната неприкосновеност на гражданите, съответно не е извършил нарушение на чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗРТ. Моли, съдът да отмени решението и НП.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, се представлява от юрк. [REDACTED] Поддържа касационната жалба.

Ответникът, редовно призован, се представлява от юрк. [REDACTED] която оспорва касационната жалба. Моли съдът да остави в сила решението на съда.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, да се уважи касационната жалба и да се отмени решението на СРС.

След като се запозна със съдебното решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка, като е описал въз основа на какви доказателства е установена, и въз основа на нея е формирал правните си изводи.

От доказателствата по делото е прието, че на 02.05.2011г. в интервала от 07:29:57 до 07:32:00 часа, в сутрешния блок на „Тази сутрин“ на програма „bTV“ на доставчика на медийни услуги „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, по повод „излъчени серия от предавания с участието на Мариета Николаева“, водещата Цолова е прочела писмо от името на Васил [REDACTED] Ковачев и Мими [REDACTED] Ковачева, изпратено като право на отговор, като правят и уточнения относно заснетите и излъчени с тях материали. В същия времеви интервал, едновременно с прочитането на текста на писмото, в дясната част на разделен екран, с по – слаб звук, се показват заснети излъчени моменти от разследването на журналистката Мариета Николаева по дело за педофилия. В излъчения подбор от кадри Васил Ковачев, обвиняем по дело за педофилия, и сестра му Мими Ковачева са записвани въпреки изричното им несъгласие. На екрана са показани действия на Ковачев, с които изразява мълчалив отказ да бъде сниман, с което е нарушена личната им неприкосновеност. По повод сигнал на Ковачев до СЕМ, част от който съдържа оплакване че са излъчени кадри с негово участие, въпреки изричното му несъгласие⁴ и противопоставяне е извършена проверка от контролни органи на СЕМ. Съставен е АУАН, а въз основа на него е издадено процесното НП. При така установената фактическа обстановка въззивния съд е развил подробни правни доводи, мотивирали го да потвърди НП.

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. СРС обстойно е изследвал относимите към делото обстоятелства, задълбочено е анализирал наличните доказателства и въз основа на същите е изградил обосновавана фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция. За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства. Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Изложените мотиви и направените от въззивния съд изводи се споделят изцяло от

настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Правилно СРС е приел, че НП е законосъобразно и от материална гледна точка – нарушението от обективна страна е квалифицирано по нормата на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ.

Не са налице твърдените от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД касационни основания. Нарушението е на формалното извършване и не се изисква съставомерен резултат. Според чл.17, ал.2 от ЗРТ доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10, като в конкретният случай се касае за нарушение установения в чл.10, ал.1, т. 4 ЗРТ принцип на защита на личната неприкосновеност на гражданите. Независимо от твърдените в касационната жалба по-големи права на журналистите в подобни ситуации относно навлизане в личното пространство на гражданите, настоящият съдебен състав намира, че безспорно с излъчения репортаж е нарушен принципа на лична неприкосновеност на сниманите лица. От съдържанието на процесния запис може да се направи обосновен и категоричен извод, че лицата не желаят да бъдат снимани. Законът категорично забранява доставчиците на медийни услуги да допускат създаване или предоставяне разпространение на предавания в нарушение принципа на защита личната неприкосновеност. Това нормативноустановено правило следва да бъде съобразено и съответно приложено във всеки отделен разглеждан случай. Административнонаказващият орган /АНО/ е преценил, че с излъченото в сутрешния блок на 02.05.2011г. е засегнато личното пространство на заснетите лица. Тази преценка е правилна. В конкретният казус не е налице разумен баланс на преследваната цел и степента на нарушаване правото на личен живот. Журналистическата етика изисква да се зачита личното достойнство на хората. Затова и, предвид реакцията на заснеманите лица в създадената ситуация, съдът прави извод, че жалбоподателят е надхвърлил законово определените граници.

При отмерване на наказанието, административнонаказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване и е наложил санкция в предвидения от закона минимум - 3 000 лева. Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение, и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

Съдът намира, че постановеното от районния съд съдебно решение, с което е потвърдено НП с № 92/06.12.2011 г. на председателя на Съвета за електронни медии е законосъобразно, липсват отменителни основания, поради което същото следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – Х-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 41 от 04.02.2013г., постановено по н.а.х.д. № 56 по описа за 2012г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 13-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

РЕШЕНИЕ

№ 41/04.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 13 състав, в открито заседание на единадесети май две хиляди и дванадесета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: МЕТОДИ ЛАЛОВ

при участието на съдебен секретар Ели Илиева, като разгледа я.в.д. № 56/2012 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), вр. гл. 21 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), вр. чл. 84 от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 92/06.12.2011 г. Георги Лозанов [REDACTED] – председател на Съвета за електронни медии (СЕМ), е наложил на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) „имуществена санкция“ в размер на 3000,00 лева за нарушение на чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ.

НП е обжалвано от доставчикът на медийни услуги в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН. В жалбата се твърди, че не е налице нарушение, тъй като лицето, подало сигнала до СЕМ – Васил [REDACTED] Ковачев, е бил служител на Министерството на земеделието, поради което попада в обхвата на чл. 16, ал. 2 от ЗРТ (в тази връзка е посочено и решение № 7/04.06.1996 г. по к. дело № 1/1996 г. на Конституционния съд /КС/ на Република България). Наред с това жалбоподателят се позовава на т. 2.3.6 от Етичния кодекс на българските медии (ЕКБМ). Счита, че в излъчените кадри са спазени добрата журналистическа практика и основните принципи, заложили в Конституцията на Република България (КРБ). В съдебното заседание чрез пълномощника си юрисконсулт [REDACTED] [REDACTED] поддържа изложените в жалбата до съда съображения и искане за отмяна на НП. Допълнително сочи, че е налице съществено процесуално нарушение, тъй като в акта за установяване на

административното нарушение (АУАН) и в НП не е отразен текстът на правото на отговор на Васил Ковачев, който е бил изчетен от водещата на предаването, което има съществено значение за преценката дали излъчените кадри нарушават личната неприкосновеност на заснетото лице.

Административнонаказващият орган чрез пълномощника си юрисконсулт [REDACTED] моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Сочи, че чл. 32, ал. 1 и чл. 32, ал. 2 от КРБ нямат връзка по между си и третираат различни права на гражданите, както и чл. 16, ал. 1 и чл. 10, ал. 1 от ЗРТ. Позовава се на чл. 39, ал. 2 и чл. 41, ал. 2, изреч. 2 от КРБ, които създават ограничения на правото на свободно изразяване и търсене на информация и получаване и разпространение на такава. Поддържа, че в ЕКБМ се прави разлика между информация от обществен интерес и такава, която е интересна на обществото. Твърди, че в процесния случай разпространената информация задоволява нездравото любопитство на публиката и не е от обществен интерес.

СЪДЪТ, КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД ДОВОДИТЕ НА СТРАНИТЕ И СЪБРАНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА ПО ДЕЛОТО, ПРЕЦЕНЕНИ ПООТДЕЛНО И В ТЯХНАТА СЪВКУПНОСТ, СЪОБРАЗНО С ВЪТРЕШНОТО СИ УБЕЖДЕНИЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Жалбоподателят „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е вписан в Търговския регистър (ТР) с ЕИК: 130081393. В периода 02.05.2011 г. до 25.05.2011 г. се е представлявал заедно от Вики [REDACTED] Политова-Луканова и Артур Счерба, а след това заедно от първото лице и Боян [REDACTED] Калчев.

На 02.05.2011 г., за времето от 07:29:57 до 07:32:00 часа, в сутрешния блок „Тази сутрин“ на програма „bTV“, излъчвана от доставчика на медийни услуги „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, водещата Ани Цолова прочита постъпило в „БТВ Медиа Груп“ ЕАД писмо от името на свидетелите Васил [REDACTED] Ковачев и Мими [REDACTED] Ковачева по повод „излъчени серия от предавания с участието на Мариета Николаева...“. Авторите му изразяват желание да получат право на отговор, като правят и уточнения относно заснените и излъчени с тях материали.

В същия времеви интервал, едновременно с прочитането на текста на писмото, в дясната част на разделен екран, с по-слаб звук, се показват

заснети и излъчени моменти от разследването на журналистката Мариета Николаева по дело за педофилия, както следва:

07:29:57 часа: Коридор на Районен съд – Велинград. Васил Ковачев, който е призован като обвиняем, в кадър (облечен със светло яке и с шапка с козирка), рязко се обръща към камерата, прави движение с ръка към нея, и казва: „Не искам да ме снимате!...“. Седящ на пейка мъж го хваща за якето. Васил Ковачев към него: „Не искам да ме снима. Разбира ли български?...“

Журналистката Мариета Николаева (облечена с тъмна връхна дреха, държи микрофон с обозначение „bTV“), която е в коридора на съда: „Ние сме на обществено място, така че можем да снимаме каквото поискаме.“

Васил Ковачев се обръща с гръб към камерата: „Аз не искам да ме снимате!“

Мариета Николаева: „Само не ми налитайте!“

Васил Ковачев: „Не Ви налитам!“

Мариета Николаева подава микрофона към Васил Ковачев. Той се обръща с гръб към камерата, след което избутва надолу микрофона от ръката на журналистката.

Мариета Николаева: „Да не би да изпитвате срам от това, което...“

Васил Ковачев прави рязко движение с ръка към камерата.

В следващите кадри се вижда, че в съда присъстват бащата (плешив мъж облечен с риза, син пуловер и яке) и сестрата на Васил Ковачев – Мими Ковачева (облечена със синьо яке върху сиво сако), но звукът е слаб и не се чуват репликите им, освен част от думите на Мими Ковачева, вдигнала над главата си фотоапарат: „Мариета, знаеш ли колко струва... Много те моля...“ Вижда се и гневно изражение на бащата на Васил Ковачев.

Друг откъс: Вали дъжд, Васил Ковачев и баща му вървят с чадър по обществен тротар. Журналистката Мариета Николаева, която държи микрофон с обозначение „bTV“, ги следва бързо и задава въпроси към тях, които не се чуват ясно на записа. Васил Ковачев не отговаря, закрива с чадъра лицето си. Баща му се опитва да избути камерата с ръка. На цял екран – разтвореният към камерата чадър на Васил Ковачев. След това камерата проследява двамата мъже, които крият лицата си под чадъра.

Друг откъс: Дворът на къщата на Васил Ковачев във Велинград, в който са седнали той (облечен със синя дреха) и майка му (облечена с кафява дреха с престилка на кръста). Щом вижда камерата, Васил Ковачев се отправя към вътрешността на двора и излиза от кадър.

Субтитри: „Не съм казал да снимате!“

Майката: „Кой ви вика тука?... Айде!...“

Друг откъс: Мими Ковачева (облечена в розова дреха) на улицата във Велинград, прави жест към телевизионната камера с дреха в ръка, обръща се към екипа: „...Няма да включва никаква камера... Изчезвай оттука, ти казах!... Айде, изчезвайте!... Достатъчно гадости се изписаха...“

На 25.07.2011 г. свидетелят Васил Ковачев подал в СЕМ сигнал вх. № 91-00-315/25.07.2011 г., част от който съдържа оплакване, че са излъчени кадри с негово участие, въпреки изричното му несъгласие и противопоставяне. С оглед на това е писмо изх. № 94-00-315/28.07.2011 г. СЕМ изискал от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД контролни записи, сред които и такъв на програмата „bTV“ от 02.05.2011 г. С писмо вх. № 94-00-315/05.08.2011 г. доставчикът на медийни услуги представил в СЕМ изискания запис.

На 22.08.2011 г. свидетелката [REDACTED] – старши експерт в СЕМ, определена със заповед № 91/29.11.2010 г. на председателя на СЕМ да съставя АУАН за извършени нарушения от доставчици на медийни услуги и предприятия, осъществяващи дейност на територията на Република България, прегледала записа и констатирала неговото съдържание (така както е посочено по-горе в настоящото изложение). Тъй като приела, че е налице нарушение на чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ, същата с писмо изх. № 94-00-315/08.09.2011 г., връчено на 13.08.2011 г., поканила представител на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД да се яви в СЕМ в 7-дневен срок от поканата за съставяне на АУАН. В писмото било посочено, че в противен случай АУАН ще бъде съставен на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН в отсъствие на извършителя.

На 30.09.2011 г. свидетелката [REDACTED] съставила срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД АУАН № 119/30.09.2011 г. за нарушение на чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ в отсъствие на негов представител, тъй като в посочения 7-дневен срок (до 22.08.2011 г. – понеделник, работен ден) такъв не се явил в СЕМ. АУАН бил връчен на пълномощник

на жалбоподателя на 07.10.2011 г. На 11.10.2011 г. последният депозирал в СЕМ възражение срещу акта.

Въз основа на АУАН, при идентично описание на обстоятелствата и посочване на правна квалификация, на 06.12.2011 г. избраният с решение № 69/31.03.2011 г. на СЕМ председател – Георги Лозанов [REDACTED] издал атакуваното НП, връчено на представител на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД на 12.12.2011 г.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВОТА:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни – показанията на свидетелите [REDACTED] Васил [REDACTED] Ковачев и Мими [REDACTED] Ковачева; писмени – известие за доставяне на НП; Решение № 69/31.03.2011 г. на СЕМ; Заповед № 91/29.11.2010 г. на председателя на СЕМ; сигнал вх. № 91-00-315/25.07.2011 г. от Васил [REDACTED] Ковачев; писмо изх. № 94-00-315/28.07.2011 г.; писмо вх. № 94-00-315/05.08.2011 г.; писмо изх. № 94-00-315/08.09.2011 г. и известие за доставянето му; писмо изх. № 94-00-315/30.09.2011 г. и известие за доставянето му; писмо вх. № 94-00-315/18.10.2011 г.; веществени – компактдиск (CD), представен от СЕМ с молба изх. № 94-00-315/11/18.01.2012 г.

По делото не са представени доказателства за правосубектността и представителната власт на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, но тези факти се установяват от вписването в ТР, който е публичен, поради което информацията в него е общодостъпна, известна е на съда и на страните и не е необходимо установяването ѝ чрез нарочни доказателства.

Съдът приема, че горепосочените доказателства са вътрешно и взаимно безпротиворечиви и допълващи се, поради което ги кредитира изцяло. Въз основа на тях се установяват еднопосочно фактите, включени в предмета на доказване (чл. 102 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН), така както са приети от административнонаказващия орган и от съда в хода на проведеното съдебно следствие. С оглед на това подробното им обсъждане е ненужно – арг. от чл. 305, ал. 3 от НПК, която норма следва да намери приложение и към съдържанието на мотивите към постановеното по реда на ЗАНН съдебно решение, предвид липсата на изрична норма в тази насока в ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

I. По допустимостта на жалбата: Същата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно легитимирана страна – санкционираното юридическо лице, в прекузивния 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН (НП е съобщено на жалбоподателя на 12.12.2011 г., а жалбата е подадена на 19.12.2011 г.). С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спиращ изпълнението на НП – арг. от чл. 64, б. „б“ от ЗАНН) и деволутивен (сезиращ съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

II. По приложението на процесуалния закон: При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът ex officio (служебно) констатира (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН), че АУАН и НП са издадени от компетентни органи – чл. 127, ал. 1 и 2 от ЗРТ, в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, вр. чл. 127, ал. 3 от ЗРТ и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя (НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на прекузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му). Същият е съставен в отсъствие на представител на санкционираното дружество, тъй като такъв не се е явил, въпреки отправената му покана по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. След това отсъствено съставения АУАН е бил връчен надлежно на представител на жалбоподателя, поради което не е приложим чл. 43, ал. 4 от ЗАНН, а жалбоподателят не е бил лишен от правото си по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, което е упражнил чрез депозирано в срок възражение. Нещо повече – дори АУАН да беше съставен в нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, то това нарушение на процесуалните правила не е от категорията на съществените – тези, които ограничават с особена интензивност правото на защита на нарушителя, разбираемо най-общо като гарантирана от закона възможност

на наказаното лице за активно участие в процеса. Нормата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН е създадена не като гаранция на правото на защита на наказаното лице, каквато например представлява чл. 43 от ЗАНН, тъй като нарушителят няма процесуални средства да въздейства върху волята на длъжностното лице да издаде или не АУАН, респ. върху съдържанието на акта, а в полза на административнонаказващия орган – като гаранция, че неустановяването на местонахождението на иначе известния нарушител, няма да бъде пречка за започване на административнонаказателното производство срещу него със съставянето на АУАН (чл. 36, ал. 1 от ЗАНН).

Противно на неправилното схващане на жалбоподателя, изразено в съдебното заседание от пълномощника юрисконсулт [REDACTED], съдът приема, че АУАН и НП отговарят на изискванията съответно на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Обстоятелствата при извършване на деянието са достатъчно конкретизирани, за да може санкционираният субект да разбере кое поведение е квалифицирано като нарушение на ЗРТ. Посочени са коректно и нарушените законови разпоредби. Невъзпроизвеждането в двата акта на прочетеното от водещата Ани Цолова писмо от името на свидетелите Васил [REDACTED] Ковачев и Мими [REDACTED] Ковачева не касае процесните кадри, чрез които се твърди да е извършено нарушението, поради което и няма значение за съответствието на съдържанието на АУАН и НП със закона.

Въпреки липсата на оплаквания, но с оглед решенията на отделни съдебни състави, следва да се посочи, че никога не може да бъде процесуално нарушение издаването на НП, без да е спазен чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Действително, в конкретния случай наказващият орган е посочил, че е преценил направените възражения, без обаче да ги е обсъдил. Законът не създава задължение за наказващия орган да обсъди изрично възраженията на жалбоподателя, а само да *прецени* същите (да определи качествата, стойността или значението на възраженията – Български тълковен речник, изд. „Наука и изкуство“, 1995 г.), когато са налице, както и събраните доказателства – арг. от чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Фактът на издаване на НП означава, че наказващият орган е приел направените възражения за неоснователни, а описаното в АУАН нарушение – за установено въз основа на събраните по делото доказателства. Чл. 52, ал. 4

от ЗАНН съдържа единствено правила относно начина на формиране на решението от страна на наказващия орган, за да бъде предпазен същият от издаване на незаконосъобразни НП, които впоследствие да ангажират отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). С оглед на тези съображения съдът не възприема решение № 109/14.05.2008 г. на АдмС-Видин по к.а.н.д. № 104/2008 г. и решение № 362/24.04.2008 г. на АдмС-Благоевград по к.а.н.д. № 312/2008 г., които освен, че не съдържат убедителни аргументи, не са задължителни за съдилищата, освен по конкретните случаи (per argumentum a contrario от чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/). Това не следва и от задължителното за съда ППВС № 10/28.09.1973 г. по дело № 9/1973 г., в чиято т. 13 е посочено единствено, че непровеждането на предвиденото в чл. 52, ал. 4 от ЗАНН разследване, представлява пропуск, заради който при разглеждане на делата в съда се установява, че административното нарушение не е извършено или че жалбоподателят не е автор на същото, и се стига до отмяна на НП, но не се поддържа, че се касае за съществено процесуално нарушение. Тук е важно да се направи разграничение – когато се установи, че не е налице деяние или че не е извършено от санкционираното лице, НП ще бъде отменено като издадено в противоречие с материалния закон, тъй като недоказването (неустановяването) на описаната в НП фактология ще означава единствено, че не е констатирано по положителен начин извършеното нарушение на материалната норма.

III. По приложението на материалния закон: НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че на 02.05.2011 г. „БТВ Медиа Груп“ ЕАД като доставчик на медийни услуги по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗРТ е излъчил (разпространил) аудио-визуално предаване (чл. 2, ал. 3 от ЗРТ), съдържащо видеоматериал с участието на свидетелите Васил Ковачев и Мими Ковачева, които са заснети *въпреки изрично изразеното от тях – вербално и чрез жестове, несъгласие за това.* Като е сторил това доставчикът на медийни услуги „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е действал в противоречие с установения в чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ принцип за защита на личната неприкосновеност на гражданите и е извършил нарушение на

чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, поради което правилно е бил санкциониран имуществено на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ.

Доколкото заснемането и излъчването на процесния видеоматериал касае лица, представени пред обществото във връзка с дело за педофилия – свидетелят Васил Ковачев като твърдящ извършител (обвиняем) на престъпление, а свидетелката Мими Ковачева като негова сестра, резонно се поставя въпроса не е ли извършеното от доставчика на медийни услуги израз на установеното в чл. 41, ал. 1, изр. 1 от КРБ право да се търси, получава и разпространява информация, разбирано във връзка с така нареченото „право-майка“ сред „комуникационните права“ по чл. 39, ал. 1 от КРБ – правото да се изразява и да се разпространява мнение чрез слово, чрез звук, изображение или по друг начин. От друга страна чрез излъчването на процесния видеоматериал, а по този начин и чрез достигането му до широката публика, несъмнено се засяга личната сфера на свидетелите Ковачеви – правото на лично достойнство, чест и добро име, които съгласно чл. 32, ал. 1 от КРБ също са защитени. Следователно налице е конкуренция между права, които са уредени на конституционно ниво предвид базисния им за общественения живот характер (решение № 7/04.06.1996 г. по к. дело № 1/1996 г. на КС). За съществуването на баланс между тези фундаментални права, т.е. на граници, в които могат да бъдат упражнявани, конституционният законодател е създал ограничения при упражняването на т. нар. „комуникационни права“. И макар да не може да се направи извод за установена в КРБ йерархия на основните права, отделни конституционни текстове (напр. чл. 57, ал. 2), а и цялостният дух на Конституцията отдават *приоритет на правата на личността* (т.е. на отделните граждани). Достойнството на човешката личност е издигнато във върховен принцип и от преамбюла на Конституцията, а гарантирането му от държавата е основно конституционно начало, прогласено в чл. 4, ал. 2 от КРБ.

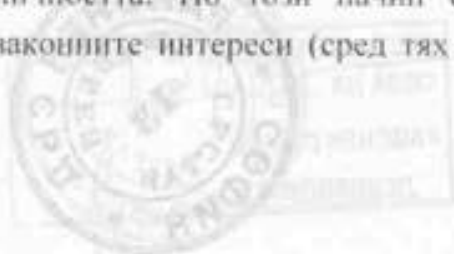
В конкретния случай според настоящият съдебен състав извършеното от медийния доставчик надхвърля рамките, които са поставени за упражняване на правото да се изразява и да се разпространява мнение, установени в специалните норми на чл. 39, ал. 2, чл. 40, ал. 2 и чл. 41, ал. 2, изр. 2 от КРБ – *да не накърняват правата и доброто име на другото*, както по този начин е в противоречие и с общото ограничение при

упражняване на всички основни права на гражданите, въведено с чл. 57, ал. 2 от КРБ. Именно тези права на свидетелите Васил Ковачев и Мими Ковачева, са били неоправдано засегнати, тъй като същите са били филмирани въпреки тяхното изрично несъгласие, което са обективирали недвусмислено неколкократно и по различни начини, а в последствие телевизионният оператор е разпространил заснетото в национален ефир. Действително свидетелят Васил Ковачев е бил обвиняем, но същият съгласно чл. 31, ал. 3 от КРБ е следвало да бъде третиран от всички останали правни субекти като *невинен по повдигнатото му обвинение* до установяване на противното с влязла в сила присъда, каквато към датата на заснемането, а след това и на излъчване на видеоматериала, не е имало. Това му качество не го поставя в по-неблагоприятна позиция в сравнение с останалите граждани, от гледна точка на упражняването на комуникационните права (различно би било, ако бъде отразен факта на влязла в сила присъда за извършено престъпление). Заснемането на Васил Ковачев, а това се отнася и за Мими Ковачева, без тяхно съгласие не е допустимо не само поради факта, че същите са били на публично място, но дори и в съдебната зала, въпреки публичността на съдебния процес – чл. 121, ал. 3 от КРБ и чл. 20 от НПК. При наличие на противопоставяне за заснемане, представителите на средствата за масово осведомяване имат единствено легитимна възможност да присъстват в съдебната зала, за да възприемат случващото се, което впоследствие да отразят медийно словестно, но не и право да заснемат лицата, спрямо които е предприето наказателно преследване. Тук е мястото да се отбележи, че *безпринципната и на всяка цена медийната намеса в наказателния процес в много случаи създава реални рискове от „паралелни процеси“*, при които обвиненото лице се представя пред обществото като виновно преди произнасянето на съда с влязъл в сила акт. По този начин се формират обществени нагласи, които могат съществено да накърнят правото на справедлив процес, което очевидно е недопустимо.

Заснемането на свидетелят Ковачев без негово съгласие е неоправдано и дори същият да е бил служител на Министерство на земеделието, както твърди жалбоподателят, за което по делото обаче не са ангажирани доказателства, както и такива същият да е осъществявал правомощия на държавен орган (качеството държавен служител не

означава автоматично, че едно лице непременно осъществява правомощия на държавен орган). Не е установено по позитивен начин засегнатите лица да са вземали решения, които да имат влияние върху обществения живот, за да се приеме, че същите могат да бъдат подложени на обществена критика на по-високо ниво от това, на което е допустимо да бъдат подложени частните лица (решение № 7/04.06.1996 г. по к. дело № 1/1996 г. на КС).

С оглед на казаното до тук съдът приема, че чрез извършеното доставчикът на медийни услуги е упражнил превратно основната си функция пълноценно и обективно да информира обществото, като предоставя информация и анализи *по въпроси от обществен интерес*. Като се е намесил в личната сфера на граждани, чието поведение не предопределя обществените процеси, т.е. прекрачил е границата, съобразена с морала и манталитета на разумно мислещите хора, жалбоподателят е накърнил вътрешния баланс между индивидуалните и обществените измерения на правата, респ. между индивида, от една страна, и обществото, от друга. Същият не е вникнал в достатъчна степен в същността на правото свободно да се изразява мнение, което независимо от неговата ценност, не е абсолютно. Не е оценил факта, че средствата за масова информация изпълняват важна *обществена функция да информират по въпроси от обществен интерес, а такива са тези, които касаят политическия и въобще обществения дебат*, за разлика от фактите и информацията, по отношение на които интересът е равнозначен на любопитство (решение № 7/04.06.1996 г. по к. дело № 1/1996 г. на КС). Именно за това наложената на жалбоподателя санкция по чл. 126 от ЗРГ не представлява цензура (чл. 40, ал. 1 от КРБ), а се явява израз на позитивното задължение на държавата (публичната власт), установено в чл. 10, т. 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) и чл. 19, т. 3 от Международния пакт за граждански и политически права (МППП), да интервенира спрямо свободата на изразяване на мнение (в широк аспект), за да се защитят други индивидуални права, които принадлежат към интимната сфера на личността. По този начин се осуетява накърняването на правата и законните интереси (сред тях и доброто име) на отделния индивид и се

13/02/2013
13/02/2013

постига защита на ценности, които също са иманентни на човешката личност.

Съдът счита, че извършеното от жалбоподателя административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН (вж. ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС), поради което същият не следва да бъде освободен от имуществено санкциониране. Това е така, тъй като се касае за национален телевизионен оператор, от което по дефиниция следва, че разпространената негативна информация за свидетелите Ковачеви е достигнала до голяма публика, т.е. засягането на честта и доброто име на тези лица е със значителен интензитет.

IV. По санкцията: „Имуществената санкция“ по чл. 126, ал. 1 от ЗРТ в размер на 3000,00 лева е наложена в предвидения в закона минимален размер, в съответствие с чл. 27, ал. 1 от ЗАНН, поради което спазването на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН в конкретния случай не следва да се обекжда, тъй като съдът не може да наложи санкция под законоустановения минимум (вж. ППВС № 10/28.09.1973 г. по дело № 9/1973 г.).

По изложените съображения съдът приема, че оспореното НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивирани на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 92/06.12.2011 г., издадено от Георги Лозанов [REDACTED] – председател на СЕМ, с което на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, ЕИК: 130081393, на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000,00 лева за нарушение на чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от съобщението, че е изготвено.

Районен съдия:

Г. Лозанов
04.02.13